

توبه حضرت آدم در روز عرفه / عرفه روز تضرع به جانب خداست

عرفه روز توبه و تضرع به جانب خدا و اعتراف به گناهان است و به دنبال توبه آدم(ع) خداوند به برکت اهل بیت پیامبر (ص) توبه گناهکار را می‌بخشد.

عرفه روز توبه و تضرع به جانب خدا و اعتراف به گناهان است و به دنبال توبه آدم(ع) خداوند به برکت اهل بیت پیامبر (ص) توبه گناهکار را می‌بخشد.

خبرگزاری مهر، گروه دین و اندیشه: شب عرفه جبرئیل مناجاتی را به حضرت آدم آموزش داد. مناجاتی که نقش بسزایی در قبول توبه او داشت. در روز عید قربان هم توبه حضرت آدم به برکت کلماتی خاص مورد پذیرش الهی قرار گرفت؛ آن دعا و آن کلمات چه بود؟

حضرت آدم (ع) چهل روز از دوری بهشت گریه کرد. بعد از چهل روز جبرئیل نازل شد و به وی گفت: چرا گریه می‌کنی؟ حضرت آدم جواب داد: چرا گریه نکنم، در حالی که از جوار خداوند به این دنیا فرود آمده‌ام؟ جبرئیل گفت: به درگاه خدا توبه کن و بسوی او بازگرد. حضرت پرسید: چگونه؟ جبرئیل جواب داد: آدم برخیز. سپس حضرت آدم را در روز هشتم ذی‌الحجه به منی برد و شب را در آنجا ماند. وقتی ظهر روز عرفه رسید، به حضرت آدم دستور داد تا غسل کند. حضرت آدم چنین کرد و بعد از نماز عصر جبرئیل دعایی را به حضرت آدم آموزش داد. او نیز آن را خواند:

«سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَ بِحَمْدِكَ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ عَمِلْتُ سُوءًا وَ ظَلَمْتُ نَفْسِي وَ اعْتَرَفْتُ بِذُنُوبِي فَاعْفِرْ لِي إِنَّكَ أَنْتَ الْعَفُورُ الرَّحِيمُ

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَ بِحَمْدِكَ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ عَمِلْتُ سُوءًا وَ ظَلَمْتُ نَفْسِي وَ اعْتَرَفْتُ بِذُنُوبِي فَاعْفِرْ لِي إِنَّكَ خَيْرُ الْغَافِرِينَ

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَ بِحَمْدِكَ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ عَمِلْتُ سُوءًا وَ ظَلَمْتُ نَفْسِي وَ اعْتَرَفْتُ بِذُنُوبِي فَاعْفِرْ لِي إِنَّكَ أَنْتَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ»[۱]

خدایا پاک و منزهی تو و تورا شکر می‌کنم. هیچ خدایی جز تو نیست. من عمل بدی انجام دادم. و به خودم ظلم کردم. و به گناهم اعتراف می‌کنم. پس مرا ببخش که همانا تو بخشنده و مهربانی.

خدایا پاک و منزهی تو و تورا شکر می‌کنم. هیچ خدایی جز تو نیست. من عمل بدی انجام دادم و به خودم ظلم کردم و به گناهم اعتراف می‌کنم. پس مرا ببخش که همانا تو برترین بخشنده‌ها هستی.

خدایا پاک و منزهی تو و تورا شکر می‌کنم. هیچ خدایی جز تو نیست. من عمل بدی انجام دادم و به خودم ظلم کردم و به گناهم اعتراف می‌کنم. پس مرا ببخش که همانا تو توبه‌پذیر و مهربان هستی.

تا غروب روز عرفه حضرت آدم در عرفات ماند و سپس راهی مشعر شد. صبح عید قربان در مشعر خداوند کلمات را به وی آموزش داد و به برکت این کلمات خدا توبه حضرت آدم را پذیرفت.

کلماتی که حضرت آدم خداوند را به آن قسم داد، چه بود؟

خداوند در قرآن کریم به این کلمات و نقش آنها در پذیرش توبه حضرت آدم اشاره کرده و فرموده است: فَتَلَقَّى آدَمُ مِنْ رَبِّهِ كَلِمَاتٍ [بقره/۳۷] سپس آدم از پروردگارش کلماتی را دریافت کرد.

در تفسیر «کلمات» از رسول خدا (ص) سؤال شد و پیامبر آن کلمات و دعای حضرت آدم را چنین بیان کردند: سَالَ بِه حَقَّ مُحَمَّدٍ وَ عَلِيٍّ وَ فَاطِمَةَ وَ الْحُسَيْنِ إِلَّا ثُبْتُ عَلَى قَتَابٍ عَلَيْهِ [۲]، یعنی خدایا از تو می‌خواهم به حق پیامبر اکرم، امیر المومنین، فاطمه، حسن و حسین که توبه ی مرا بپذیری. سپس خداوند توبه‌اش را پذیرفت.

بنابراین روز عرفه روز توبه و تضرع به جانب خدا و اعتراف به گناهان است و به دنبال چنین پشیمانی و تصمیم بر ترک گناه است که خداوند به برکت اهل بیت پیامبر (صلی‌الله‌علیه‌وآله) توبه گناهکار را می‌بخشد و چه عیدی‌ای بهتر از پاک شدن گناهان.

[۱] . قمی، علی بن ابراهیم، تفسیر القمی، ج۱، ص: ۴۵.

[۲] . جلال‌الدین سیوطی، الدر المنثور، ج۱، ص ۶۰ - ۶۱.